

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת השם

ואת אומרת מלות צריכות כוונת. ריש לקיש סבר דמחני' סתמא קתני ומיירי אפי' יכול למלוא שאר ירקות און לו למרות אחר שאר ירקות אלא עושה שני מיבולין במרור והייט מאוס דמלות לריכות טובה וכיון דלא צריך כו' ובצורה פרי האדמה הוא דלכיל ליה כלומר שלא בירך על אכילת מרור ודילמא לא חיכוון ודילמא לא חיכוון למרור דאין מלוא אלא עד מיבול שני אחר מלוא הלכך צבי למלוא ומצולני פי' ולבדך על אכילת מרור, ולא נקט וצרכי' מאוס דרב חסדא איה ליה בשמעתין דמבדך על אכילת מרור צביטול ראשון, והא דקאמר וצרכא פרי האדמה' אכיל ליה הייט כלומר שאזו אכל לשם אכילת מרור אלא אכלו ללא צרכא פרי האדמה, דאי סלקא דעתך לא צבי כוונה לא שני כוונה אם

ואם אומרת מלות לריכות כוונת. משום הכי צבי תרי מיבולי שמא לא נתכוון לשם מרור הואיל וצריך צרכא פרי האדמה כשאר ירקות דעלמא דילמא סא קמשמע לן דצבינין פרי מיבולי. משום חשדוק שישאלו ועבדין היכירא טובא: אכלו למלואין. חזי זית בפעם ראשונה וחזי זית בפעם שניה ובמרור קא חיירי: פנאי סיפ. דהאי תנא ליה ליה לריכות כוונה ורבי יוסי איה ליה לריכות כוונה: ש"ס. מדקאמר רב הונא דמבשלין אורז בפסח ולא חייש לחימוץ ליה דחש לה לדברי יוחנן: אפילו דג וביצה שפלי. שהו רגילין להטיח את הדג צביטול: ואחר וכו'. לחגיגת ארבעה עשר גרמא ובישולא. חתיכת בשר ומן המרק: פשיטא סיפא דאיכא שאר ירקי. מבדך מעיקרא אירקי צרכא פרי האדמה דאסור ליהטת מן העולם בלא צרכא וכיון דיש לו שאר ירקות הכי שפיר טפי שיבדך בפסח' על הירקות תחלה דהייט צרכא הראייה להטת ויפסוד את המרור הבא אחריו ומצרכא בפסח' ואח"כ יבדך על החזרת על אכילת מרור: ולבסוף

[כנסת י"ג] פירוש [כ"ג]

[פירושין ע"ג] ר"ה כהן

הגהות בב"ש (ה) נבי מרדכי סוף דלית דמיש:

אמר רבי וזאת אומרת *מצות צריכות כוונה' כיון דלא בעידן חובא דמרור הוא דאכיל ליה, בכורא פה"א הוא דאכיל ליה ודילמא לא איכוון למרור הלכך בעי למרוד לאמבולי לשם מרור, דאי סלקא דעתך מצוה לא בעיא כוונה' למה לך תרי מיבולי הוא מביל ליה דהא זימנא צריכות דילמא לעולם *מצות אין צריכות כוונה' דקאמרת תרי מיבולי למה לי, כי היכי דלהוי היכירא לחינוקות, וכי חימא איכ' רישמעין שאר ירקות, אי אשמעינן שאר ירקות הוה אמינא היכא דאיכא שאר ירקות הוא דבעינן תרי מיבולי אבל חזרת לחודא לא בעית דמיבולי, קמשמע לן דאפי' חזרת בעינן תרי מיבולי כי היכי דלהוי ביה היכירא לחינוקות, ועוד תניא אבדך דמאי יצא, אכלן בלא מתבין יצא, אכלן לחצאין יצא ובלבד שלא ישא בין אכילה לחברתה יותר מכדי אכילת פרי האדמה, וזאת אומרת רבי יוסי אומר אע"פ שמיביל בחזרת מצוה להביא לפני חזרת וחדוטה ושני תבשילין, ואכתי' במאי דילמא קסבר רבי יוסי *מצות אין צריכות כוונה' היא דבעינן תרי מיבולי כי היכי דלהוי היכירא לחינוקות ואימא מצוה' מאי *שני תבשילין אמר רב הונא סילקא ואורזא, רבא הוה מיהדר אסילקא ואורזא והואיל ונפיק מפומיה דרב הונא יצא רב איש שמע מינה (ה) דרב הונא לית דחייש להא דרבי יוחנן בן גורי דתניא רבי יוחנן בן גורי אומר *אורז מין דגן הוא וחיבין על חמצו ברת ואדם יוצא בו ידי חובתו בפסח אחרת אמר אפי' דג וביצה שעליו רב יוסף אמר צריך שני מיני אורז אחד זכר לפסח וא' זכר לחגיגה ביצא אפילו גרמא ובישולא פשיטא היכא דאיכא שאר ירקות מבדך אשאר ירקות בורא פרי האדמה ואכיל ונתר מבדך על אכילת מרור ואכיל, היכא דליכא אלא סא מאי אמר רב הונא מבדך מעיקרא אמר רב"פ האדמה ואכיל ולבסוף מבדך עליה על אכילת מרור ואכיל

ואת אומרת מלות צריכות כוונת. ריש לקיש סבר דמחני' סתמא קתני ומיירי אפי' יכול למלוא שאר ירקות און לו למרות אחר שאר ירקות אלא עושה שני מיבולין במרור והייט מאוס דמלות לריכות טובה וכיון דלא צריך כו' ובצורה פרי האדמה הוא דלכיל ליה כלומר שלא בירך על אכילת מרור ודילמא לא חיכוון ודילמא לא חיכוון למרור דאין מלוא אלא עד מיבול שני אחר מלוא הלכך צבי למלוא ומצולני פי' ולבדך על אכילת מרור, ולא נקט וצרכי' מאוס דרב חסדא איה ליה בשמעתין דמבדך על אכילת מרור צביטול ראשון, והא דקאמר וצרכא פרי האדמה' אכיל ליה הייט כלומר שאזו אכל לשם אכילת מרור אלא אכלו ללא צרכא פרי האדמה, דאי סלקא דעתך לא צבי כוונה לא שני כוונה אם

ואת אומרת מלות צריכות כוונת. ריש לקיש סבר דמחני' סתמא קתני ומיירי אפי' יכול למלוא שאר ירקות און לו למרות אחר שאר ירקות אלא עושה שני מיבולין במרור והייט מאוס דמלות לריכות טובה וכיון דלא צריך כו' ובצורה פרי האדמה הוא דלכיל ליה כלומר שלא בירך על אכילת מרור ודילמא לא חיכוון ודילמא לא חיכוון למרור דאין מלוא אלא עד מיבול שני אחר מלוא הלכך צבי למלוא ומצולני פי' ולבדך על אכילת מרור, ולא נקט וצרכי' מאוס דרב חסדא איה ליה בשמעתין דמבדך על אכילת מרור צביטול ראשון, והא דקאמר וצרכא פרי האדמה' אכיל ליה הייט כלומר שאזו אכל לשם אכילת מרור אלא אכלו ללא צרכא פרי האדמה, דאי סלקא דעתך לא צבי כוונה לא שני כוונה אם

ואמר ר' וזאת אומרת מצות צריכות כוונה רבי יוחנן דהיי חזרת לא בעידן חובא דמרור אכיל ליה במרור פרי האדמה אכיל ליה לריכות כוונה רבי יוסי איה ליה לריכות כוונה: ש"ס. מדקאמר רב הונא דמבשלין אורז בפסח ולא חייש לחימוץ ליה דחש לה לדברי יוחנן: אפילו דג וביצה שפלי. שהו רגילין להטיח את הדג צביטול: ואחר וכו'. לחגיגת ארבעה עשר גרמא ובישולא. חתיכת בשר ומן המרק: פשיטא סיפא דאיכא שאר ירקי. מבדך מעיקרא אירקי צרכא פרי האדמה דאסור ליהטת מן העולם בלא צרכא וכיון דיש לו שאר ירקות הכי שפיר טפי שיבדך בפסח' על הירקות תחלה דהייט צרכא הראייה להטת ויפסוד את המרור הבא אחריו ומצרכא בפסח' ואח"כ יבדך על החזרת על אכילת מרור: ולבסוף

[כנסת י"ג] פירוש [כ"ג]

[פירושין ע"ג] ר"ה כהן

הגהות בב"ש (ה) נבי מרדכי סוף דלית דמיש:

ואת אומרת מלות צריכות כוונת. ריש לקיש סבר דמחני' סתמא קתני ומיירי אפי' יכול למלוא שאר ירקות און לו למרות אחר שאר ירקות אלא עושה שני מיבולין במרור והייט מאוס דמלות לריכות טובה וכיון דלא צריך כו' ובצורה פרי האדמה הוא דלכיל ליה כלומר שלא בירך על אכילת מרור ודילמא לא חיכוון ודילמא לא חיכוון למרור דאין מלוא אלא עד מיבול שני אחר מלוא הלכך צבי למלוא ומצולני פי' ולבדך על אכילת מרור, ולא נקט וצרכי' מאוס דרב חסדא איה ליה בשמעתין דמבדך על אכילת מרור צביטול ראשון, והא דקאמר וצרכא פרי האדמה' אכיל ליה הייט כלומר שאזו אכל לשם אכילת מרור אלא אכלו ללא צרכא פרי האדמה, דאי סלקא דעתך לא צבי כוונה לא שני כוונה אם

ואת אומרת מלות צריכות כוונת. ריש לקיש סבר דמחני' סתמא קתני ומיירי אפי' יכול למלוא שאר ירקות און לו למרות אחר שאר ירקות אלא עושה שני מיבולין במרור והייט מאוס דמלות לריכות טובה וכיון דלא צריך כו' ובצורה פרי האדמה הוא דלכיל ליה כלומר שלא בירך על אכילת מרור ודילמא לא חיכוון ודילמא לא חיכוון למרור דאין מלוא אלא עד מיבול שני אחר מלוא הלכך צבי למלוא ומצולני פי' ולבדך על אכילת מרור, ולא נקט וצרכי' מאוס דרב חסדא איה ליה בשמעתין דמבדך על אכילת מרור צביטול ראשון, והא דקאמר וצרכא פרי האדמה' אכיל ליה הייט כלומר שאזו אכל לשם אכילת מרור אלא אכלו ללא צרכא פרי האדמה, דאי סלקא דעתך לא צבי כוונה לא שני כוונה אם

ואת אומרת מלות צריכות כוונת. ריש לקיש סבר דמחני' סתמא קתני ומיירי אפי' יכול למלוא שאר ירקות און לו למרות אחר שאר ירקות אלא עושה שני מיבולין במרור והייט מאוס דמלות לריכות טובה וכיון דלא צריך כו' ובצורה פרי האדמה הוא דלכיל ליה כלומר שלא בירך על אכילת מרור ודילמא לא חיכוון ודילמא לא חיכוון למרור דאין מלוא אלא עד מיבול שני אחר מלוא הלכך צבי למלוא ומצולני פי' ולבדך על אכילת מרור, ולא נקט וצרכי' מאוס דרב חסדא איה ליה בשמעתין דמבדך על אכילת מרור צביטול ראשון, והא דקאמר וצרכא פרי האדמה' אכיל ליה הייט כלומר שאזו אכל לשם אכילת מרור אלא אכלו ללא צרכא פרי האדמה, דאי סלקא דעתך לא צבי כוונה לא שני כוונה אם

[כנסת י"ג] פירוש [כ"ג]

[פירושין ע"ג] ר"ה כהן

הגהות בב"ש (ה) נבי מרדכי סוף דלית דמיש:

ואת אומרת מלות צריכות כוונת. ריש לקיש סבר דמחני' סתמא קתני ומיירי אפי' יכול למלוא שאר ירקות און לו למרות אחר שאר ירקות אלא עושה שני מיבולין במרור והייט מאוס דמלות לריכות טובה וכיון דלא צריך כו' ובצורה פרי האדמה הוא דלכיל ליה כלומר שלא בירך על אכילת מרור ודילמא לא חיכוון ודילמא לא חיכוון למרור דאין מלוא אלא עד מיבול שני אחר מלוא הלכך צבי למלוא ומצולני פי' ולבדך על אכילת מרור, ולא נקט וצרכי' מאוס דרב חסדא איה ליה בשמעתין דמבדך על אכילת מרור צביטול ראשון, והא דקאמר וצרכא פרי האדמה' אכיל ליה הייט כלומר שאזו אכל לשם אכילת מרור אלא אכלו ללא צרכא פרי האדמה, דאי סלקא דעתך לא צבי כוונה לא שני כוונה אם

ואת אומרת מלות צריכות כוונת. ריש לקיש סבר דמחני' סתמא קתני ומיירי אפי' יכול למלוא שאר ירקות און לו למרות אחר שאר ירקות אלא עושה שני מיבולין במרור והייט מאוס דמלות לריכות טובה וכיון דלא צריך כו' ובצורה פרי האדמה הוא דלכיל ליה כלומר שלא בירך על אכילת מרור ודילמא לא חיכוון ודילמא לא חיכוון למרור דאין מלוא אלא עד מיבול שני אחר מלוא הלכך צבי למלוא ומצולני פי' ולבדך על אכילת מרור, ולא נקט וצרכי' מאוס דרב חסדא איה ליה בשמעתין דמבדך על אכילת מרור צביטול ראשון, והא דקאמר וצרכא פרי האדמה' אכיל ליה הייט כלומר שאזו אכל לשם אכילת מרור אלא אכלו ללא צרכא פרי האדמה, דאי סלקא דעתך לא צבי כוונה לא שני כוונה אם

ואת אומרת מלות צריכות כוונת. ריש לקיש סבר דמחני' סתמא קתני ומיירי אפי' יכול למלוא שאר ירקות און לו למרות אחר שאר ירקות אלא עושה שני מיבולין במרור והייט מאוס דמלות לריכות טובה וכיון דלא צריך כו' ובצורה פרי האדמה הוא דלכיל ליה כלומר שלא בירך על אכילת מרור ודילמא לא חיכוון ודילמא לא חיכוון למרור דאין מלוא אלא עד מיבול שני אחר מלוא הלכך צבי למלוא ומצולני פי' ולבדך על אכילת מרור, ולא נקט וצרכי' מאוס דרב חסדא איה ליה בשמעתין דמבדך על אכילת מרור צביטול ראשון, והא דקאמר וצרכא פרי האדמה' אכיל ליה הייט כלומר שאזו אכל לשם אכילת מרור אלא אכלו ללא צרכא פרי האדמה, דאי סלקא דעתך לא צבי כוונה לא שני כוונה אם

[כנסת י"ג] פירוש [כ"ג]

[פירושין ע"ג] ר"ה כהן

הגהות בב"ש (ה) נבי מרדכי סוף דלית דמיש:

[כנסת י"ג] פירוש [כ"ג]

[פירושין ע"ג] ר"ה כהן

הגהות בב"ש (ה) נבי מרדכי סוף דלית דמיש:

[כנסת י"ג] פירוש [כ"ג]

[פירושין ע"ג] ר"ה כהן

הגהות בב"ש (ה) נבי מרדכי סוף דלית דמיש:

מחקר (ה) נבי מרדכי סוף דלית דמיש:

מחקר (ה) נבי מרדכי סוף דלית דמיש:

מחקר (ה) נבי מרדכי סוף דלית דמיש: